

מכתב לתקשורת הישראלית: תביעה לכיסוי הוגן יותר של פרשת כ"ץ.

התקשורת הישראלית, פרט למקומונים וקול ישראל (חביבה רוגל) כיסתה באופן חד צדדי ולא הוגן את פרשת כ"ץ. האשם אינה בה כי אם באקדמיה, ולהלן הפרוט:

קושיה:

מי מכס שיבקש להסתכל על גיליון הציונים של תדי כ"ץ מאז היותו סטודנט באוניברסיטת חיפה יגלה כי משנתו הראשונה, קיבל בכל קורס את הציונים הגבוהים ביותר, כולל מאלה שהצטרפו לעדת מקטרגיו. הציונים הם על מגוון של מטלות – בחינות ועבודות – בקורסים שונים ורבים. לאורך זמן שהותו באוניברסיטה הוא היה ממצטייניה ללא צל של ספק. כיצד קרה שהוא הפך לסמל כישלונה וקלונה של אותה אוניברסיטה?

שני הסברים לנו:

הראשון טמון באחיזת העיניים שרקח תחילה עורך דין ארדינסט, בא כוחה של התביעה מטעם חטיבת אלכסנדרוני ואשר במזיד או בטעות ועדת החקירה המשיכה. ומה היא אחיזת העיניים? עורך דין ארדינסט לאחר מאמץ מוגבר מצא בכל העבודה, ובפרט בפרק העוסק בטנטורה מספר קטן של אי דיוקים בציטוט המקורות והציגם כמדגם, ולא כפי שהם מכלול אי הדיוקים. ועדת החקירה מצאה, לדבריה תשעה אחוזים של אי דיוקים בפרק - קרי פחות משני אחוזים בעבודה כולה. הוועדה עבדה אך ורק על אותו חומר שארדינסט בזמנו הציג כמדגם, וכאמור הוא המכלול של אי הדיוקים. שני אחוזים של אי דיוקים יכולים להסביר ציון גבוה כאשר מדובר במכלול הבעיות, מדגם מלמד על בעיות חמורות יותר, אך לא מדובר במדגם. זה אחוז נמוך יותר ממרבית העבודות האקדמיות המוכרות לנו והנכתבות על ידי בכירי האקדמיה.

השני קשור במדיניות אוניברסיטת חיפה. כשהחל המשפט התנערה האוניברסיטה מכל אחריות לעבודה שגיבלה את הציון הגבוה – קרי התנערה מהחוקר, המנחה ושני השופטים. כאשר העירו לרשויות האוניברסיטה כי היא תיצור תקדים שבו היא לא תוכל למשל לתבוע חסות על עבודה פורצת גבולות בתחום המחשבי, שאולי רוח בצידה היא שינתה את עמדתה. היא כעת גילתה אחריות והפעילה לחץ מסיבי על כך לחתום על חוזה פשרה. כך חתם על הסכם הפשרה שמזכיר כתבי הודאה במשפטים מבוזבזים במשפטים חשוכים. שתיים עשרה שעות לאחר מכן חזר בו. האוניברסיטה שוב שינתה את מדיניותה ונכנעה ללחץ חיצוני לבדוק את העבודה על פי דגם עבודתו של התובע.

הוועדה

לפי ההסתיימה החקירה התברר כי היא לא עסקה כלל ועיקר בתביעה המשפטית נגד כ"ץ, קרי האם המציא טבח. לפי הוועדה אין רלבנטיות לשאלה הזו למטרת בדיקתה. אבל זו הסיבה שעבודתו של תלמיד מ.א. נבדקה לפני ולפנים, זו הסיבה שהוא הושפל קבל עם ועדה על ידי הרקטור במסיבת עיתונאים פומבית וכעת מתוכננים נגדו צעדים נוספים. השפה שבה בחרה הוועדה לתאר את עיוותיו של עורך הדין - "מר ארדינסט סבר בטעות" בעוד כ"ץ לעולם אינו טועה כי אם מסלף ומעוות – היא תוצאה של שילוב נדיר של שניים מחברי הוועדה. אחד כבר קבע את עמדתו עוד בטרם קרא את העבודה ופרסם את חוות דעתו במעריב, והשני זרע בעבודה את השיח המקובל בשרותי הביטחון הישראלים שם שרת ועדיין משרת במילואים. חוקר אחר הוא מומחה לשירה פרה אסלאמית אבל הוא הובא כי היה צורך בערבי כעלה תאנה.

יתרה מכך, הוועדה לא ציינה בצורה ברורה כי עדות ראיה שלמה לטבח לא הובאה על ידי כ"ץ בעבודתו. כ"ץ לא הביא עדות זו משום שמדובר באדם שהודה שהיה משתף פעולה עם ההגנה וכ"ץ חס עליו. העדות הזו, שהבאתי אותה במלואה בחוברת שערכתי, לא מותירה ספק לגבי תקפות התיאור והניתוח בעבודתו של כ"ץ. הוועדה גם לא מזכירה כי כ"ץ ראיין אנשים רבים לגבי עוד ארבעה כפרים שאיש בהם לא דיווח על טבח וראו זה פלא גם כ"ץ לא דיווח על טבח. הוועדה גם לא ציינה כי הרמטכ"ל בעצמו במסמך צה"לי ביקש לברר אחרי הקרב על מה שהתרחש שם וכי יש אישוש ברור למדי במסמכים לגבי מעשה הטבח.

מסיבת העיתונאים

במילים אחרות, כבר איש לא זוכר למה טרחה האוניברסיטה כל כך, כפי שלא ברור מה ביקשה לפרסם בגלוי ובדחיפות כזו. לא מעט אנשים באוניברסיטה הזו הגיעו לשיאים מרתקים שהצדיקו מסיבת עיתונאים, לא מעט מחוקריה הבכירים הואשמו בגניבת דעת וידע על ידי אנשים מובילים בתחום – כל אלה לא הצדיקו מסיבות עיתונאים בעיני ראשיה אבל הכפשת שמו של תלמיד מ.א. אחד היא כן עילה מספיקה.

בראש שולחן אחד ישבו ראש הוועדה, הרקטור ועורך דין ארדינסט. השרות הראשונות נשמרו לעמותת אלכסנדרוני. כ"ץ קיבל פחות משש עשרה שעות לפני מסיבת העיתונאים את הטקסט עליו עבדו חברי הוועדה ארבעה וחצי חודשים. הוא החליט לבוא למרות שלא הוזמן. לולא התערבותה של כתבת קול ישראל בחיפה לא הייתה ניתנת לו זכות הדיבור.

התוצאה

לא פלא הוא שכאשר בעיתון הארץ תום שגב וחגי חיטרון מדווחים על הנושא הם אינם טורחים להתעדכן בפרטים החשובים. אליבא דשגב קיים פירו הוא שנתן את הציון 97 לכך ולא ועדת בודקים רגילה והעבודה רצופה (!) עיוותים סילופים והמצאות – ללא פרוט או הערכה כמותית כמובן, אליבא דחיטרון ניתן לדעת בעזרת היסטוריונים ישראלים אם היה טבח או לא ואז לשפוט אם העבודה או לא. לא רק שהיום קהל פלסטיני לא יקבל גזר דין שכזה, מרבית האקדמאים בעולם יסרבו להכיר במחקר שכזה. התקשורת כרגיל אינה מתאמצת ואוכלת מכף ידה של האקדמיה. אולי כדי להשתדל שבעתיד המאכלים יהיו ראויים יותר. לדוגמה: הגנה על תיזה אמיצה של תלמיד מ.א. שעיתוי פוליטי לא נוח העיזה לחשוף פרק לא נעים בעבר, לא מתוך כוונה תחילה אלא מתוך העדויות עצמן. שוו בנפשכם שהאוניברסיטה הייתה עורכת מסיבת עיתונאים להגן על אחד מחברי קהילה ולא להכפישו, איזו אוטופיה. במקום המצב הזה, מנחה העבודה חושש לגורלו האקדמי, חוקרים צעירים שבחרו נושאים שנויים במחלוקת חרדים לגורלם וחופש הדיבור באקדמיה נרמס.

בתוך האחוז הקלוקל של העבודה כולה ניתן עוד להתווכח אם כל מראי המקום הם אכן שגויים כפי שמנתה הוועדה – חמישה מקרים בטוחים ושבעה מקרים מהססים. אבל ניתן גם למחוק את כל המקומות האלה והעבודה נותרת בעינה – מחקר ראוי ואמין שחשף, בין השאר, טבח נורא בעבר.